

Jaargang 2 nr. 26
10 april 2008

Een mailtje graag als U
verder geen nieuwsbrieven
meer wilt ontvangen.

Nieuwsbrief

Farmahoerige ADHD-artsen door patiëntjes laten heropvoeden?

Moet kunnen, ADHD is een sympathieke aandoening geworden en die kindertjes hebben ook rechten.

Een vorige uitzending op VRT leerde ons hoe epidemisch de ziekte intussen wel is en hoe de zieke patiënten voor hun ziekte zelfs helemaal niet in quarantaine hoeven geplaatst te worden. Integendeel het soort artsen die epidemische aandoeningen anders dan echte artsen aanpakken, behandelen de sympathieke aandoening door het schoolcontact zoveel mogelijk te blijven bevorderen.

Dat noemen ze geen klantenbinding, want een profaan vocabularium kennen ze niet.

Intussen raakte bekend hoe de behandeling meestal kan aflopen, maar de prostitutietechnieken van de rijke farmabedrijven houden dit allemaal onder controle.

Precies die uitzending op VRT was er eentje van ‘noblesse oblige’, want ‘la petite histoire’ leerde dat VRT anders een blauwtje zou hebben gelopen.

Niet getreurd, als verantwoordelijke pooier regisseerde Novartis de moeilijke oefening die moest gemaakt worden.

Zelfs het cijfermateriaal dat in de uitzending werd gebruikt had men niet gekregen van de onafhankelijke bron IMS, zoals **verkeerdelijk** werd voorgesteld, maar wel van het bedrijf dat er alle belang bij had om met cijfermateriaal aan te tonen, hoe de opgeklopte vrees voor een nefaste lucratieve behandeling alleen maar uit een (West)hoek kwam.

Farmapooiers houden de media immers stevig in handen.

Er zou zelfs een protocol bestaan waarbij de media alleen maar positief over de farmaindustrie mogen berichten.

Noteer dat na het cardiologencongres in 2003 in Venetië de conclusies meldden dat het gebruik van methylphenidaat als een van de voornaamste oorzaken van pulmonaire hypertensie wordt aanzien, en dat tot nu toe nog niemand in de medische wereld daar enige weet van heeft.

Als Rilatine-gebruikers nu plots doodvallen, dan vallen ze nog steeds alleen maar dood aan een ‘aangeboren hartziekte’.

Immers, hoe kan een veilige stof nu chronische gebruikers laten doodvallen?

Noteer ook dat op 21 februari 2007 FDA op de website stelde dat ADHD-medicatie psychotisch maakt en cardiovasculaire accidenten kan veroorzaken.

Maar ook tot nu toe heeft niemand van de gezaghebbende medische wereld die mededeling gelezen, heel simpel omdat die mededeling geen hoeraboedschap voor professionelen de wereld had ingestuurd.

Na mijn bezoek aan de Tweede Kamer in Nederland namen niet minder dan drie TV-omroepen contact voor een uitzending over ADHD.

Nadat ook de andere partij (farma) werd gecontacteerd, bleken die uitzendingen plots afgeblazen.

Hetzelfde met VRT, midden november 2007, nadat de kranten meldden dat VS-wetenschappers inzake ADHD-medicatie een haakse bocht hadden genomen. Zoals hoger uitgelegd bleek een klein zetje van 'noblesse oblige' vereist om toch een compromitterend werkje af te leveren.

Nadien kwamen ook telefoontjes met opinietijdschriften en zelfs vrouwenbladen, die na een contact met farmapooiers plots helemaal stil en ver weg zijn gebleven.

En dat VRT een groot huis blijkt te zijn, illustreert het volgende.

Op 2 april 2008 om 17 uur, een telefoontje van een medewerkster (S.V.) van het programma Volt betreffende een te plannen uitzending over ADHD.

Nadien: de plotse en de meest volledige stilte.

Wat bleek? Men had er geen weet van het programma op Canvas van 17 februari 2007 en nog minder van 'la petite histoire'.

Maar hoe kunnen patiënten of patientjes nu de farmahoeren van dat gedrag afhelpen?

Een vorige nieuwsbrief handelde over een jongen, die na chronisch harddrugs gebruik door het medisch dealen bij ADHD uiteindelijk in de psychiatrie is terechtgekomen.

Ik stel vast dat de opkomende jeugd een groter verantwoordelijkheidsgevoel heeft dan de generatie die haar momenteel moet opvoeden.

Want gisteren kwam deze mail binnen.

***Bedankt voor je mail. Ik ben nu al 2 weken gestopt met rilatine, en verblijf in een 'opname' in de week. Met de medicatie wouden/willen ze niks veranderen (10mg sipralaxa, 60mg rilatine! en daarbij 20mg zyprexa). Dagelijks steek ik al die rommel onder mijn tong, om nadien in toilet te spuwen. De eerste dagen was ik niet blij met die beslissing, maar nu wel. Niet dat het super gaat, maar dat kan ik ook niet verwachten. Het grappigste is dat ik een gevoel heb, dat de psychiater/begeleiders er niet goed aan uit kunnen, dat ik niet hetzelfde ben als 1 van de vele suffe robotstappende starende patiënten die volgestoken zijn met anti-psychotica. Te grappig gewoon, ik zou er zelfs nog van gaan genieten. Maar ja nu moet ik daar blijven tot ik 'genezen' ben aangezien ik volgens de psychiater een zwaar ziek kind ben dat behandeld moet worden met anti-psychotica.. Psychotische stoffen geven om dan behandeld te worden met anti-psychotica.. Zelfs ik zonder kennis vond het meer logisch dat: Rilatine+anti-psychotica = Geen medicatie. Alleen vind ik de 2de manier een gezondere oplossing + het kost geen geld. Nu moet ik wel nog afzien, maar ik weet dat ik het op een dag dubbel en dik terugkrijg, net zoals jij zei. Ik heb trouwens ook je boek aangeschaft! (medische megablunder) en heb er geniet aan gehad, en daaruit heb ik mijn beslissing om verder te gaan zonder medicatie ook gemaakt. Bedankt!
Met vriendelijke groeten***

Kinderen of patiënten zouden stoffetjestekorten hebben of minstens chemische onevenwichten van welkdanige stoffetjes dan ook.

Niemand kan alvast iets doseren op dat vlak.

Maar soit.

Door harddrugs toe te dienen worden de fantoomstoffetjes hersteld, en ook de chemische onevenwichten eraan, luidt nu wat men aan universiteiten doceert, terwijl de internationale literatuur het blijft houden bij: werkingsmechanisme onbekend.

Men maakt een bevolking wijs dat de ADHD aandoening ook inhoudt dat echte zieken eraan, over wel speciale stoffetjes beschikken waardoor ze anders dan normalen helemaal geen nadeel ondervinden van het gebruik van harddrugs.

Wel integendeel, waar anderen met dezelfde doseringen en chronisch gebruik de wel bekende bipolaire nevenwerkingen zouden vertonen, intoxiceert men ADHD-patiënten perfect opnieuw normaal door toch nog chronisch zo te doseren tot een aanvaardbaar robotachtig gedrag ontstaat, waar men anders bij niet ADHD-ers zou gewagen van een dwangmatig psychotisch gedrag.

Nu men een echte ADHD-behandeling uiteindelijk dan toch corrigeert met antidepressiva en antipsychotica wijst een en ander erop, dat er blijkbaar iets misloopt met de fantoomstoffetjes die de arme patientjes moeten beschermen tegen het heilzame chronische harddrugsgebruik.

Of zou het kunnen dat die patientjes depressief en toch bipolair worden omdat ze de chemische 'onevenwichten' waarmee ze schijnen geboren te zijn moeten derven?

Gelukkig weten zij niet, dat de maatschappij hen een norm oplegt waarbij ze enkel maatschappelijk aanvaardbaar kunnen functioneren, nadat hun zenuwstelsel, na beoordeling van de omgeving, medisch en vakkundig wordt verwoest.

Nu geven signalen aan dat in echte medische kringen een oorlogje woedt over het farmahoerige gedrag van artsen die pseudo-diagnoses stellen (aandoening afhankelijk van de tolerantie van de omgeving) om harddrugs te kunnen dealen.

Vandaar de volgende bedenkingen om aan te geven dat het farmagehoer artsen eindelijk tussen de touwen heeft gejaagd en dat men er dringend aan een heropvoeding toe is.

Bij deze dan ... een gigantische taak voor de nieuwe jeugd.

(Kinder)gedragartsen liggen nog in de touwen na het lesje dat ze geleerd kregen door de farmaceutische industrie die hun onkunde op het vlak van scheikunde en neurofysiologie schaamteloos heeft misbruikt.

De zegeningen van het gebruik van harddrugs bij patiënten zijn zo heilzaam, dat ze werden uitgeroepen tot het uithangbord van de evidence based medicine.

Eens ervan geproefd, laten ze je nooit meer los.

Het beroep van arts werd op slag veel leuker, want nu maak je patiënten gelukkig door het gebruik van heel krachtige harddrugs te mogen aanprijzen, omdat men de werking ervan niet eens meer hoeft te kennen.

En warempel, het verhaaltje van stoffetjes die men kon corrigeren door zwaar te drogeren, werkte net zoals de belofde aflaten van weleer.

Voor die aflaten moest men nog godvrezende zijn, maar om harddrugs te kunnen dealen, volstond het om alleen maar bekeerd te zijn tot de evidence based medicine.

*Niets is gemakkelijker natuurlijk, onkunde verberg je achter een doodernstig gezicht en het rollenspel van de patron die nu eens een wereld van verschil zal verschaffen.
Immers... harddrugs bezorgen overal en bij iedereen een wereld van verschil.*

En men gelooft die patron op het woord.

Immers ... niemand anders is zo slim als die patron, zelfs al weten de farmaceutische bedrijven wel beter, maar omwille van dit verhaal gunt men elk wat wils.

Hoe dommer men die patron kan houden, door ook nog zijn universitaire vorming en navorming en nog veel dingen meer met sponsoring te manipuleren, hoe machtiger die bedrijven zich dan ook op het politieke vlak kunnen profileren.

Doordat artsen nu met die elementaire simpelheid een gigantisch voorrecht hebben verworven om legaal de sterkste psychotica aan de man te brengen, hebben zij een eeuwige verbondenheid beklonken met de bedrijven.

Sommige artsen gedroegen zich dan ook al heel openlijk als echte farmahoeren.

Bedrijven brengen nu alles op de markt, want alles wat in een gezonde persoon zou kunnen mislopen bij een of ander artsencontact, zal voortaan als een ziekte (vooral psychisch) uitgelegd kunnen worden.

Simpelweg de patiënt overtuigen dat het aan de stoffetjes ligt of aan de onevenwichten en met de onnozele overtuigingskracht kan men voortaan indolen, mediwiet, crack en speedproducten als medicijn verpakt aanwenden om stoffetjes en onevenwichten chronisch en blijvend tekeer te kunnen gaan.

Ook gezonde patiënten houden van indolen, mediwiet, crack of speed.

Er staan massa's nieuwe gedragsziekten op stapel, die ook gezonde volwassenen en kinderen zullen treffen, maar al die volwassenen en al die kinderen weten dat nog niet.

De nieuwe generaties psychiaters zullen ze als patiënten snel door de mand laten vallen eens ze na een gesprek tot het besef komen dat ze ziek zijn aan iets nieuws en dan harddrugs mogen gebruiken.

Een controleverlies veroorzaken op een verkeerd gedrag, zal men de behandeling noemen. Want die foute stoffetjes en onevenwichten worden overgeërfd en het is een taak van de artsen om nieuwe en zuivere rassen te maken.

Maar dat mompelt men beter niet.

Want iemand zou eens kunnen navragen naar de aard van de stoffetjes of de onevenwichten eraan.

En nog minder mompelt men dat men daarvoor met indolen, mediwiet, crack of speed chemisch het zenuwstelsel zal gaan verwoesten.

Maar zelfs zoiets mompelen artsen nooit, doodgewoon omdat ze het zelf niet weten.

Misschien dan toch beter om even fier te zijn, als apotheker die door de opleiding wel weet hoe indolen, mediwiet, crack en speed een organisme om zeep kunnen helpen, ook dat van de ziek verklaarde patiënten, die ziek zijn aan de aflatentekorten van de stilaan uitgetelde opperpriesters ... in de touwen.

*Artsen in de touwen.
Om beschaamd te zijn.*

Fernand Haesbrouck, 10 april 2008